

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 63 TEUF (tidligere artikel 56 EF) til hinder for en national skatteretlig bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der af et selskab, der er hjemmehørende i udlandet, og som modtager udbytte af kapitalandele og ikke når minimumsandelen i kapitalen i et selskab i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 90/435⁽¹⁾ om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (som ændret ved direktiv 2003/123⁽²⁾), med henblik på tilbagebetaling af kapitalindkomstskat kræves dokumentation i form af en attest fra den udenlandske skattemyndighed for, at kapitalindkomstkatten ikke kan modregnes hos selskabet eller hos en selskabsdeltager, der direkte eller indirekte ejer andele i selskabet, eller kan fradrages som driftsudgift eller som erhvervsmæssig udgift, og for, hvorvidt en modregning, et fradrag eller en fremførsel rent faktisk heller ikke har fundet sted, når en sådan dokumentation med henblik på tilbagebetaling af kapitalindkomstskat ikke kræves af et selskab, der er hjemmehørende i indlandet, og som ejer en kapitalandel af samme størrelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Er proportionalitetsprincippet og princippet om den effektive til hinder for kravet om den attest, der er nævnt i det første spørgsmål, når den i udlandet hjemmehørende modtager af udbytte af såkaldte porteføljekapitalandele, reelt ikke har mulighed for at fremlægge en sådan attest?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT 1990, L 225, s. 6).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/123/EF af 22.12.2003 om ændring af direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT 2004, L 7, s. 41).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 5. november 2020 — SC Cridar Cons SRL mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Sag C-582/20)

(2021/C 53/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Appellant: SC Cridar Cons SRL

Indstævnte: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken afgiftsmyndighederne efter at have udstedt en afgiftsansættelse, hvormed de har nægtet retten til at fradrage indgående moms, kan udsætte behandlingen af den administrative klage i afventning af udfaldet af en straffesag, hvori yderligere objektive forhold vedrørende den afgiftspligtige persons deltagelse i afgiftssvig kan fremkomme?

2. Kan Den Europæiske Unions Domstols besvarelse af det foregående spørgsmål påvirkes af, at den afgiftspligtige person i den periode, hvor behandlingen af den administrative klage er udsat, kan drage fordel af foreløbige foranstaltninger, som kan udsætte virkningerne af, at retten til momsfradrag er blevet nægtet?

(¹) EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid (Spanien) den 5. november 2020 — BFF Finance Iberia S.A.U. mod Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Sag C-585/20)

(2021/C 53/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BFF Finance Iberia S.A.U.

Sagsøgt: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Præjudicielle spørgsmål

Henset til bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, artikel 6 og artikel 7, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU (¹) af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner:

- 1) Skal direktivets artikel 6 fortolkes således, at de 40 EUR altid er for hver faktura, forudsat at kreditor har individualiseret fakturaerne i sine administrative og forvaltningsretlige krav, eller er de 40 EUR altid pr. faktura, selv om der er indgivet fælles og generelle krav?
- 2) Hvorledes skal LCSP's artikel 198, [stk.] 4, der altid og for alle aftaler [fastsætter] en betalingsperiode på 60 dage, idet der fastsættes en indledende periode på 30 dage til godkendelsen og yderligere 30 dage til betalingen, fortolkes, for så vidt som 23. betragtning til direktivet har følgende ordlyd:

»Offentlige myndigheders lange betalingsfrister og forsinkede betaling for varer og tjenesteydelser påfører virksomheder urimelige omkostninger. Derfor bør der indføres særlige bestemmelser vedrørende kommercielle transaktioner med henblik på virksomheders levering af varer og tjenesteydelser til offentlige myndigheder, som navnlig bør fastsætte betalingsfrister, der normalt ikke overskrider 30 kalenderdage, medmindre dette udtrykkeligt er aftalt [...], og forudsat at det er objektivt begrundet i lyset af den særlige karakter af eller elementer i kontrakten, og som under ingen omstændigheder overskrider 60 kalenderdage.«[?]